

Ja dyrbu derje mojeho stareho Hadama sludźić a ktemu dźeržec, so by to činił, sčtož dyrbi, hewak bnych zylje nepoškusčne Džeczo bnt. Ale tudy so psches Wjeru wulka Nepoškuschnosť namaka. My čininim welje, sčtož wo-
stajicž dyrbeli, a necžininim welje, sčtož čžinicž dyrbeli, drudy pak storo do wul-
kich a žadkawych Rječow sapanjemy. Tudy žadny drugi Trošcht neje, hačž so my bježimy pod te Pschikrywanje, kotrež rjeka: Krystus je so pod ton Sa-
kon podak! A dyrbinimy so stem trošč-
towacž, sčtož nam na naschej Po-
škuschnosći pobrachnje, so to je Krystus
dopelnił. Pschetož snami nidy tak da-
loko pschindž nebudže, so my to wschitko
čžininim, sčtož čžinicž dyrbinimy, kaž
šwjaty Pawoł praji k Rom. na 7. St.
Ja schak mam Spodobanje na Božim
Sakonju po snuzkomnym Čłoweku: Wi-
džu pak drugi Sakon wmojich Stawach,
kotryž so pschecžiwu Sakonej we mojej
Myšli, a jima me pod Rječow Sakon,
kotryž je we mojich Stawach. To je tak
welje prajene: Ja dyrbu čžinicž sčtož
Čžjeko chze, ale po tej Wjeri ja je necžinu,
a je mi teho žel, a nejšym rad tajki Žatn.

Tak da budže ta kichesžijanska Prau-
dosť dokonjana, dnyž so ja sa kudeho
Rješnika posnaju, kiž ja ton Sakon
nidy dopelnicž nemožu. Ale tehodla ja
nesazwobluju, pschetož tudy ja widžu,
so je so moj luby Knes Krystus, po-
mni hohrje wsak, a so mojeho dla pod
ton Sakon podak, a ton šamy dopel-
nił. Steho dalje pschindže, so jena

tajka Wutroba recž dyrbi: Ži, to je
moj Boh mojeho dla čžinił? Nedyr-
bjak ja tessch tajkeho nadneho Boha lu-
bowacž? Nedyrbjak so ja po jeho
Wohli wutrobnje prozowacž, a sažo
to čžinicž, sčtož jemu lubo je? Tak
budže Čłowek wešety a lubošny psche-
čžiwu Bohu, a pschindže steho to pra-
we Dopelnenje teho Sakonja, niz nu-
šowane, ale s dobrej Wohlje. Hačž pak
runje tajke Dopelnenje, teho Čžjeka dla,
žyke a dokonjane neje, da šebi je Boh
tolla spodobacž da pola tych, kotryž ma-
ju tu Wjeru do Krystuša. Pschetož,
sčtož na tem hješhcže necžiste a nedo-
konjane je, to budže pschikryte psches to
Wodawanje tych Rječow, kotrež nam
Krystuša dla date je.

Tak šze wot dvojakeho Wobrjesanja
šlyšcheli. To prjenje je Boh pschi-
kasak, a šu cži Židži hačž do Krystuša
pod tajkim Wobrjesanjom, runje jako
pod Sakonjom poškusčni wostaci dyr-
beli. Ale psches to woni hješhcže neje
šu sbožni buli. Pschetož nidy nihto
neje ton Sakon dopelnicž moł. Hačž
je tehodla runje to Wobrjesanje tudy
bnto, da tolla nicžo menje je ton Sakon
wschitkich Židow wobštoržil a psched
Bohom šatamak.

Psches to pak budžemmy sbožni a
šwjaczi, dnyž my Krystuša mamy, ko-
tryž je so temu Sakonju podčžšnył,
a nasche Poflecžje na so wsak. Čži
Židži tak, kotryž to wjerili, a šwoju
Sbožnosť na to šlubene žonšte Ššymjo
štajili šu, tym je to šwohškomne Wo-
brjesanje